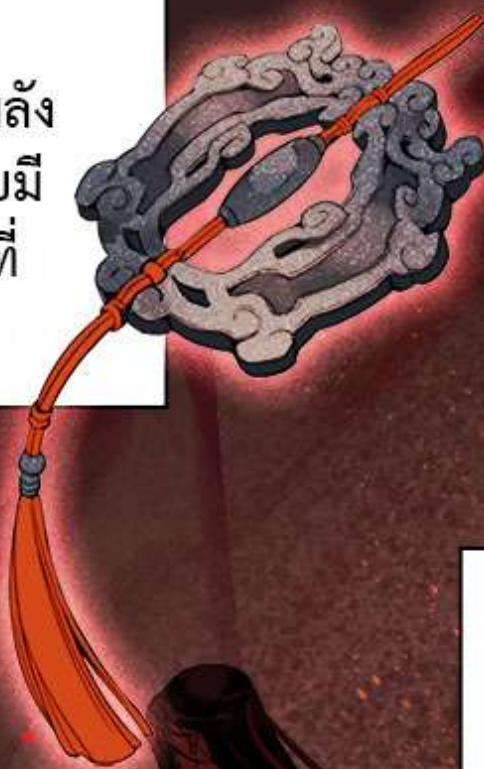

ตราพยัคฆ์ทมิฬเป็นของวิเศษ
ที่ใช้ในการปราบมารที่ชั่วร้ายขึ้น
เป็นสิ่งที่น่ากลัวที่สุดและทุกคน
หวังจะครอบครอง

หากได้ครอบครองตราพยัคฆ์ทมิฬนี้
จะสามารถบัญชาการเหล่า
ศพอำมหิตและภูตผีให้เชื่อฟังได้

แรกเริ่มข้าอยากจะใช้
เป็นตัวช่วยในการเสริมพลัง
แต่ใครเล่าจะรู้ว่ามันกลับมี
พลังมหาศาลและข่มผู้ที่
สร้างมันขึ้นมาเอง

ข้าใช้มันไปเพียงสองครั้ง
และทุกครั้งล้วนต้อง
มีเลือดหลังนอง
พอหลังจากครั้งที่สอง
ในที่สุด ข้าจึงได้ตัดสินใจ
ทำลายตราพยัคฆ์ทมิฬนั้น
ไปครึ่งหนึ่ง

ส่วนอีกครั้งหนึ่งยังไม่ทันได้
ทำลาย ก็เกิดเหตุการณ์
ล้อมปราบที่ล่วนจ้งกั้งขึ้นก่อน

ถึงตระกูลไหนจะแย่งไป
และจุดฐปบูชาทุกๆ
ก็ไม่เกิดผลอะไรหรอก

แต่ดูเหมือนว่าเซวียหยาง
จะสามารถประกอบตรา
พยัคฆ์ทมิฬขึ้นมาใหม่ได้

ถึงตราที่สร้างขึ้นใหม่
จะไม่สามารถใช้ได้นานและ
อนาคตพลังไม่เท่าของเก่า
แต่ก็สร้างผลกระทบอัน
น่าหวาดกลัวได้เช่นกัน

เซียวละ

ตระกูลจีนแห่ง
หลานหลิงยังต้องการให้
เขาซ่อมแซมตานั้นต่อ
ก็เลยปกป้องเขาสินะ

ไม่แปลกเลยที่เรื่อง
ฆ่าล้างตระกูลจะเกี่ยว
มาถึงข้าด้วย

ถ้าไม่ใช่เพราะเจ้า
สร้างของประเภทนี้ขึ้นมา
โลกมนุษย์ก็ไม่ต้องมา
พิณาศเช่นนี้หรอก!

เจ้าเว่ยลู่เจี๋ย!

ก็ต้องจนปัญญา ทำได้แค่รับปากทุกคนว่าจะ
จัดการกับเซวียหยาง

แล้วเรา
จะได้เห็นด้วยกัน!

แต่เมื่อพ้นสายตาเนียหมิงเจวีย
ตระกูลจินแห่งหลานหลิงก็รีบนำ
ตัวเซวียหยางไปขังที่คุก และ
เปลี่ยนเป็นจำคุกตลอดชีวิต

หลังจากเนียหมิงเจวีย
รู้เรื่องก็โมโหมาก

และหลังจากนั้น
เขาก็ถูกธาตุไฟเข้าแทรก
จนตาย

ขอบคุณท่าน
นักพรตมาก แต่...
ได้โปรดท่านอย่า
ช่วยข้าอีกเลย

หากวันนี้
ท่านช่วยข้าอีกก็
เหมือนเป็นการทำร้ายข้า
ข้ายังไม่อยากให้ตระกูล
นางแห่งเซวียหยาง
ต้องไร้ผู้สืบทอด

เพราะเหตุนี้ ตระกูลจินแห่ง
หลานหลิง จึงทำให้ฉางผิงกลับคำ
และประกาศว่าเซวียหยางไม่เกี่ยว
ข้องกับเรื่องฆ่าล้างตระกูล

และหลังจากเซวียหยาง
ถูกปล่อยตัวออกมา ฉาก
ความแค้นของเขาก็เริ่มขึ้น
ซึ่งเขาไม่ได้ไปแก้แค้นกับ
เสี่ยวชิงเฉิน

แต่เขากลับไปทำลาย
ไปเสียของช่งหลานจน
พังพินาศ และยังใช้ยาพิษ
ทำให้ช่งหลานต้องสูญเสีย
ตาทั้งสองข้างไป

เสี่ยวชิงเงินต้องยอมกลืน
คำสาบานของตัวเอง และแบก
ช่งหลานไปหาเป้าซานช่านเหริน
เพื่อขอร้องให้อาจารย์ช่วยรักษา
สหายของเขา

เป้าซานช่านเหรินรับปาก
เขาว่าจะช่วยรักษา จากนั้น
เสี่ยวชิงเงินก็ลงจากเขาและ
หายตัวไปไม่ได้รับข่าวคราว

หลังจากนั้นหนึ่งปี
ช่งหลานก็ออกมาจากเขานั้น
ดวงตาของเขากลับมามอง
เห็นอีกครั้ง

ซึ่งความจริงไม่ได้หายไปเพราะ
การดูแลรักษา แต่เป็นเพราะ
เสียวงเงินนำดวงตาของ
ตัวเองมอบให้กับซ่งหลาน

ถึงตอนนี้ จินกวงซ่านก็ได้
จากโลกนี้ไป ส่วนจินกวงเหยา
ก็ขึ้นเป็นประมุขตระกูลจินแห่ง
หลานหลิงแทน เพื่อแสดงให้เห็นถึง
รูปแบบการปกครองที่เปลี่ยนไป
พอเขาขึ้นรับตำแหน่ง เขาก็
จัดการกับเซวียหยางโดยทันที

ส่วนซ่งหลานก็ออกติดตาม
สหายเก่าไป และไม่ได้รับ
ข่าวคราวของเขาอีกเลย

ถ้าเสียชิงเฉิน
โผล่มาเร็วกว่านี้และข้าเอง
ก็ตายช้ากว่านี้อีกหน่อย
เรื่องก็คงไม่เป็นเช่นนี้

ถ้าข้ายังมีชีวิตอยู่
เรื่องแบบนี้ก็คงไม่ถูก
เพิกเฉย อีกอย่างข้าจะ
ไม่คบค้าสมาคมกับ
คนผู้นี้ได้อย่างไรเล่า!

จะว่าไปแล้ว

...

ความเกลียดความชั่ว
เช่นศัตรูของหลานจ้าน
ก็ไม่ได้น้อยไปกว่าพี่ชาย
ของเนี่ยหวายชิงผู้นั้น
เรื่องเช่นนี้ เขาต้องไม่
นั่งนิ่งดูตายแน่...

หลานจ้าน
ทำไมตอนนั้นเจ้า

ไม่ไปจัดการกับ
เซวียหยางล่ะ?

เอ๊ะ...บางที
อาจจะเกี่ยวข้องกับ
รอยเส้นนั้น

รู้สึกว่ามันที่
เกิดเรื่องจะเป็นตอนที่
เขาถูกลงโทษหรือว่า
ช่วงกำลังรักษาตัว
นี่แหละ

มิน่าล่ะ
เขาถึงได้บอกแค่
“ได้ยินมา”

ตระกูลฉางแห่งเยวี่ยหยาง
กว่าสิบชีวิตที่นอนอยู่ใน
โลงศพ ทูบตีโลงศพของ
พวกเขาจากด้านใน

เหมือนกับเหตุการณ์ตอน
ที่พวกเขาหวาดกลัวจนตาย
และทาบประตูกันอย่างบ้าคลั่ง
ในคืนนั้น

ปัง
ปัง
ปัง

แต่กลับไม่มีผู้ใด
มาเปิดประตู